

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 19/05-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. januára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Heleny Bučkovej, trvale bytom K., prechodne bytom Potôčky 12, ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. D 270/97, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Heleny Bučkovej o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2004 doručená sťažnosť Heleny Bučkovej (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. D 270/97.

Podľa sťažovateľky okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. D 270/97 tým, že od podania žiadosti o prejednanie novoobjaveného majetku po poručiťke (18. marca 1997) do vydania uznesenia vo veci prejednania dedičstva (28. septembra 2004) uplynulo 7 rokov a viac ako 7 mesiacov, porušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol o porušení jej označeného základného práva „(...) a zároveň, aby prikázal Okresnému súdu vo Svidníku, aby do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia mi zaplatil 50.000,- korún ako finančné zadosťučinenie, ako aj trovy súdneho konania“.

Z predloženej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že vec vedená na okresnom súde pod sp. zn. D 270/97 bola skončená vydaním uznesenia 28. septembra 2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. novembra 2004.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd pripomína, že pri rozhodovaní je viazaný návrhom sťažovateľky (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľka podáva sťažnosť proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. D 270/97, ktorým malo byť porušené jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Toto konanie okresného súdu sa skončilo vydaním uznesenia 28. septembra 2004.

Ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť pre zjavnú neopodstatnenosť vtedy, ak je zrejmé, že medzi namietaným postupom všeobecného súdu, v tomto prípade okresného súdu, a označeným základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je žiadna súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ na záver o možnom porušení uvedeného základného práva.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie týchto práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré už skončilo rozhodnutím okresného súdu pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Keďže zo sťažnosti a jej príloh bolo zistené, že okresný súd v namietanej veci rozhodol uznesením sp. zn. D 270/97, Dnot 81/97 z 28. septembra 2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. novembra 2004, ústavný súd konštatuje, že stav právnej neistoty sťažovateľky sa odstránil už vyhlásením citovaného rozhodnutia okresného súdu.

Sťažnosť sťažovateľky bola doručená ústavnému súdu 31. decembra 2004, t. j. v čase, keď namietané porušenie označeného základného práva postupom okresného súdu v napadnutom konaní už netrvalo a keď konanie o ňom pred ústavným súdom nie je

spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ktorým je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu.

Tvrdené porušovanie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov okresným súdom v namietanom konaní skončilo skôr, než bola podaná sťažnosť ústavnému súdu, t. j. pred 31. decembrom 2004, a preto je sťažnosť zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd podľa svojej konštantnej judikatúry poskytuje ochranu základnému právu na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov len vtedy, ak bola uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného základného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99, III. ÚS 64/03, III. ÚS 188/04).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol už pri svojom predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z tohto dôvodu nebolo už možné rozhodovať o ďalších nárokoch súvisiacich s namietaným porušením základných práv sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2005